

כשהוא חופשי הוא חי מנשים, כשהוא בכלא הוא חולם עליהן ומחבר שירים:

(המשך מעמוד 25)
לא יודעים מה לעשות,
ויי לי ויי לי...

הפואמות האלה במה הורגות אותן.

— לגמרי.
נחזור לנושא. איפה היינו?
— על שפת הים.
כן. דיברת על גישתך למבוגרות.
מה עם הצעירות?

כולן אוכלות לוקש!

— לצעירות יותר אני מגלה לפעמים את האמת. לא כל האמת. זאת אימרת אף פעם לא אומר להן מי אני ומה אני. שמי — כן. רק מוסה. בלי שימי פרטים.

למה?

— לא מפני שאני מיוחד להסתכל, אלא פשוט יותר קל. אם זאת צעירה ממש. שמוצאת חן בעיני, והכסף מצוי בכיס —

זאת אומרת אם אתה עושה את זה בשביל תענוג, לשם שינוי —

— אז אני אומר שאני פועל נמל בחיפשה מאילת. שבה בלילות בתאביב. כמובן שיחד עם העבודה אני גם כותב. את זה אני מספר לה. טוען שאי אפשר להיות רק מכתובה בארץ. אלא מוכרחים לעבוד ולהרוויח. אני טוען שאי פעם הבייבי הזה יצא לאור. כמור בן שאני מספר לה ששלחת את החומר לכל מיני מקומות לביקורת.

זה נכון?

— לא. אבל יש לי מכתב מנסים אלונה. בו הוא מחזיר לי את המחזה, ואת הלוקש הזה כולן אוכלות.

מה קורה אחרי שאתה גומר ל' הציג את עצמך?

— נתחיל עם המבוגרות. ההוצאה הראשונה חלה עלי. הכוונת הראשונה...

רגע, אנחנו עדיין על שפת הים.

— בסדר. אחרי שהכרנו, אני שואל אותה איפה היא מתאכסנת. לא תמיד כשהן מתאכסנות בן או היסטון או שרתון הן מלאות וגדושות כסף. לפעמים זה טיול מ' אורגן, שכן יצא להן להתאכסן ודקא בבתי המלון האלה. לכן, דבר ראשון אני מברר אם היא באה עם קבוצה או לבד. טיולים מאורגנים אני מייד עוזב. פשוט: אין כל בטחון שתוכל להוציא עלי מה שאני זקוק. אני מחפש רק תיירות עצמאיות. אתן לך דוגמא: רות, שהיא כיום בארצות-הברית, היתה אשה בת 50. לא נתתי יותר מ-35.

עם כל הנסיון שיש לך?

— אני אישית, כן. אבל הקהל לא היה נותן יותר. התברר לי שהיא באה לבד. התחלתי להתעסק איתה, זה היה אינסטינקט של רגע. היא טיילה על הטיילת בתל-אביב ופנתה למישהו. ההוא לא ידע לענות לה. נכנסתי מיד לשיחה והיא שאלה אותי איך מגיעים למלון רמת אביב. אמרתי לה שאני מוכן לעזור לה, כי אני נוסע לאותו כיוון. לא השבתי בכלל לנסוע לאותו כיוון. עלינו לאוטובוס של קופל טורס ונסענו לרמת-אביב.

בדרך הצגתי את עצמי כמחפש מפיק מסויים, אשר צריך להימצא ברמת-אביב. לא היה קיים מפיק כזה. הגעתי למלון והוא מלאה אושר שכותב מחזה לצידה. הגענו למלון, פניתי ללובי ושאלתי על שם מסויים ואמרתי שהוא צריך להגיע היום ועד כמה שידוע לי הוא הזמין מקום כאן. למולי, כנראה, היה שם כזה. אבל לא מפיק. כמובן שלאיש הלובי לא אמרתי מפיק, אלא רק השם. הוא אמר לי כן. הם מגיעים ב-11 בלילה. אמרתי יפה תודה. את כל השיחה הזו היא שמעה. ביקשתי ממנה שאם אינה עייפה תשב איתי בלובי. הסכימה.

הזמנתי שתייה לשנינו. עשיתי את עצמי שאני מוציא את הארנק, אבל באותו רגע התפללתי לאלוהים שהיא תגיד שהיא משל-מת. כי בכיס היו 10 הלירות האחרונות. ידעתי שאם אשלם אותן אשאר תקוע. אז היא אומרת: "לא, אתה אורח שלי. אני בין כה וכה חותמת כאן על החשבון".

"ידעתי שאני בסדר."

מכיוון שהשעה היתה עדיין 11 בבוקר, ובגדים היה לי, הצעתי לה שנרד לברביקה. ללא בושא היא אמרה לי אולי תעלה לחדרי עד שאני אחליף בגדים. ידעתי שה מנה ל' חדר היא לא רק להחלפה. עלינו. התיישבנו בגזזרה. היא ביקשה Room Service.

והביאו לנו בקבוק קטן של ויסקי. מזוגנו. כבר לא ירדנו לים. נשארנו עד 11 בלילה.

זה לא מפריע לך מבחינה נפ' שית? אתה מוכן לעשות אהבה עם כל אחת?

— לא איכפת לי במיל. מי שמשלמת — מקבלת.

אבל אתה קובע מראש שהיא משלמת?

— תיכף נגיע לזה. כמובן שבשעות אלה היא הכירה אותי כפועל העובד קשה, ויחד

עם זה כותב, וכעת אני נמצא במצב שאני לא יכול לעבוד מפני שאני מוכרח לסיים את המחזה עד תאריך מסויים. המחזה מונח כמובן על השולחן. אני מבקש ממנה לעזוב אותי לשעה-שעתיים ואני עובר עליו. אין לי מה לעבור עליו, אבל אני עובר עליו.

זה עושה רושם...

— רושם גדול. אני לא מהטיפוסים שמעשנים חשיש. אני להוט אחרי ויסקי טוב ונשים יפות. זה בדרך כלל אני משיג.

בכסף?

— לא. אף פעם לא בכסף.

נחזור לרות.

— כן. רות. בשעה 11 בלילה ירדתי למטה. השארתי אותה בחדר. עליתי כעבור חצי שעה בשימחה: "קבעתי איתו למחר!" או היא אומרת: "גו, השעה מאוחרת, אין כבר תחבורה." נשארים כמובן במלון.

איך היא מתנהגת, זה מחזיר לה את עולמיה?

— היא מרגישה את עצמה צעירה. מדברת קצת על המשפחה. זאת לא רמאות: היא מקבלת תמורה מלאה לכספה. טוב, למחרת נסענו לשרתון. לפני שננסענו צילצלתי לסתם מקום והזמנתי מישוה שיפגוש אותי ב' שרתון. כשהגיע דיברתי איתו בעברית על כל מיני נושאים, רק לא על המחזה. הצגתי אותה לפניו. היא לא ידעה מה אמרתי לו. עוד לא היה בכיס הכסף. אבל ידעתי שאני בסדר. פתאום נכנס טדי קולק. את טדי אני מכיר מכל מיני הזדמנויות. הצגתי אותה לפניו.

סתם ככה?

— כן. "שלום טדי, שלום. נא להכיר." התחלנו לדבר אנגלית, ומכיוון שאז הוא בדיק עזב את חברת החיירות, דיברנו על הנושא הזה. השם טדי קולק אמר לה הרבה. ואז ראתה שיש פה אישיות. אחרי כשעה או שעתיים נכנס מר ליון-מור. גם אותו הכרתי לה. סיפרתי לה מי זה. התחלנו לדבר על תקופת המחברת. פה הרסתי אותה: פה ראיתי כבר דמעות בעיניים ר' ידעתי שזה בסדר. את המשקאות בשרתון היא כבר שילמה בלי בעיות. אחר כך אמרה לי: "אני מוכנה להלחם לך קצת כסף, עד שתגמור את המחזה."

כמה כסף?

— נתנה לי מאה דולאר. הלכתי להחליף את זה והתחלנו לעשות טור בארץ.

האם שמח לב שאתה דומה ל' קלארק גיבל?

— כן.

איך זה השפיע עליה?

— התחילה להסתכל חזק חזק עלי. אמרה לי: "אתה יודע שאתה דימה למישהו?" אמרתי לה: "עוזי אותי גם את. או שאני אני, או שאני קלארק. אני רוצה להיות אני." אז דיברנו על אופקים הרבה יותר רחבים. עשיתי את עצמי שאני מנסה לשכנע אותה שתישאר.

סלח לי, היא היתה נשואה?

— לא.

"הישראליות המסכנות!"

אלמנה?

— אלמנה. שאלתי אותה מתי היא גומרת את הטור שלה. ידעתי בדיוק מתי יש כרטיס חזרה, הבטחתי לה שאני אניע לקליפורניה להצטרף אליה. כמובן שטלפונים עפו מפה לקליפורניה הביתה, שהיא מצאה את בחיר לבח.

כן כמה אמרת לה שאתה?

— 40. הטלפונים היו קולקט. תשלום שם. לא פה. דאגתי לכך. שלא תבזבו כסף על דברים כאלה. אבל בא יום שנתקענו בלי פרוטה. היא שלחה מיברק, ואלף דולאר הגיעו. הסתובבנו בכל הארץ, עד שיום בהיר אחד אמרה: "אני מוכרחה לחזור." אמרתי לה לא ולא. היא עמדה על שלה שהיא מוכרחה לחזור. השאירה לי שש חלי פות שקנתה לי, חולצות ו-850 דולאר, כדי להכין כרטיס לנסוע. אחרי שליוויתי אותה למטוס, יומיים אחרי זה, שלחתי לה מיברק: גייסו אותי לצבא, לא יכול לבוא.

אין לך שום נקיפות מצפון?

— ההו לא קיים אצלי מוסר כליות כל-פיהן. נשרפתי פעם אחת, וקשות, אצל בחורה. ישראלית. יצאתי אז מחד-גדיא. גי' ליתי לה את האמת, מי אני ומה אני. אמרה לי לא משנה לי עבר, למרות שהוא לא היה עבר שחור. התחננו.

היא היתה עשירה?

— לא.

רק בשביל אהבה?

— ממש ממש. ביום בהיר אחד התברר לי שהיא בוגדת בי על ימין ושמאל.

כן, הרון ז'ואן המקצועי?

— כן. בי. לא ידעתי בדיוק מה היא רוצה. יום אחד הגעתי הביתה מאוחר. האשה לא בבית. הלכתי לקפה סיטי המפורסם, אחרי חצות, ופגשתי אותה למעלה, בכאר, יושבת ושותה עם גבר. אמרתי לה יפה תרדי. "נפגשים מחר בבוקר ברבנות,

מוסה מדגים לצלם איך הוא מתלבש על תיירות במלון "דן" ובבריכת "שרתון"